

**ROMÂNIA**

**Curtea de Apel Oradea**

- Secția a II-a Civilă, de Contencios

Administrativ și Fiscal -

Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

**Dosar nr. 1084/83/CA/2015 - R**

**DECIZIA NR. 200/CA/2016 – R**

*Ședința publică din 27 ianuarie 2016*

*Completul de judecată constituit din:*

*Președinte: L B*

*Judecător: I G*

*Judecător: C R*

*Grefier: M M*

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ formulat de recurentul-pârât **Prefectului Județului SM pentru SPCRPCÎV SM**, date personale în contradictoriu cu intimata-reclamantă **M M**, date personale, împotriva Sentinței nr. 631/CA din 17.09.2015 pronunțată de Tribunalul Satu Mare, având ca obiect: *pretenții*.

La apelul nominal făcut în cauză se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că recursul este scutit de plata taxei de timbru, intimata-reclamantă a depus la dosar concluzii scrise, precum și faptul că s-a solicitat judecarea cauzei și în eventuala lipsă a părților la dezbateri, după care:

Instanța consideră cauza lămurită și rămâne în pronunțare asupra recursului.

***CURTEA DE APEL***

***DELIBERÂND:***

*Constată că prin Sentința nr. 631/CA din 17.09.2015 Tribunalul Satu Mare, în temeiul art. 21 din Lg. 554/2004, a admis cererea de revizuire formulată de revizuinta M M în contradictoriu cu pârâta Instituția Prefectului Județului SM - SPCRPCÎV, în sensul că a schimbat în tot Sentința civilă nr. 1353/CA/10.04.2014 pronunțată de Tribunalul Satu Mare în dosar nr. 4859/83/2013 și, rejudecând cauza, a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta M M în contradictoriu cu pârâta Instituția Prefectului Județului SM - SPCRPCÎV și, în consecință, a obligat pârâta să înmatriculeze autoturismul marca SEAT număr de identificare - fără plata timbrului de mediu prevăzut de OUG 9/2013, fără cheltuieli de judecata la fond. A obligat pârâta să achite revizuintei suma de 100 lei cheltuieli de judecată.*

Pentru a pronunța această sentință, instanța a reținut în esență că, urmare a efectului direct în ordinea juridică internă a art. 110 alin. 1 din Tratat, dispozițiile OUG nr. 9/2013, prin care se instituie obligația de plată a timbrului de mediu pentru autovehiculele importate din state membre U.E. sunt contrare acestei norme din dreptul comunitar, are un vădit caracter ilicit, fiind în discordanță cu prevederile Tratatului C.E., dar și cu principiile instituite de C.J.U.E., în urma deciziilor de interpretare, decizii care sunt obligatorii pentru toate statele membre.

Prin urmare, instanța a apreciat că actele administrative emise de pârâta-pârâta în legătură cu organizarea și executarea dispozițiilor legale care prevăd această taxă sunt nelegale, motiv pentru care a apreciat că se impune obligarea autorității publice pârâte să procedeze la

înmatricularea autovehiculului proprietatea reclamantei fără plata taxei taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule instituită prin OUG nr. 9/2013.

În consecință, în temeiul art. 1, 2, 8,10, 18 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ și a textelor de lege anterior amintite, instanța a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta și a obligat pârâta să înmatriculeze autoturismul în litigiu fără plata timbrului de mediu instituit prin OUG nr. 9/2013.

În baza art. 453 Noul Cod pr. civ., a obligat pârâta să achite revizuietei suma de 100 lei cheltuieli de judecată, având în vedere că prima a pierdut procesul.

**Împotriva acestei hotărâri, în termen și scutit de plata taxelor judiciare de timbru, a declarat recurs recurentul-pârât Prefectului Județului SM pentru SPCRPCÎV SM, solicitând admiterea recursului, casarea în tot a sentinței atacate, cu consecința respingerii cererii de înmatriculare ca netemeinică și nelegală.**

Consideră că soluția instanței a fost dată cu aplicarea greșită a normelor de drept material (488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă) și că în mod greșit instanța de fond a admis acțiunea petentului și nu a ținut cont de faptul că, prin Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 14.04.2015, cauza C-76/14, M M, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu a fost declarată neconformă sau contrară prevederilor art. 110 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, ori până la declararea acesteia neconformă sau contrară normei comunitare indicate, legislația română este legală și aplicabilă în speța de față.

Decizia preliminară pronunțată în 14.04.2015 de către CJUE, a statuat incompatibilitatea Legii nr. 9/2012 în forma în vigoare în perioada 01.01.2013 -14.03.2013 cu art. 110 TFUE prin aceea că scutirea de la plata acestei taxe pentru autovehiculele rulate naționale înmatriculate în România care au fost supuse taxei în vigoare anterior, declarată ulterior incompatibilă cu dreptul Uniunii, nu-l poate înlocui restituirea cu dobândă a acestei taxe și o astfel de scutire favorizează vânzarea vehiculelor de ocazie naționale și descurajează importul unor autovehicule similare.

În ce privește compatibilitatea O.U.G. 9/2013 cu dreptul comunitar, Hotărârea pronunțată la data de 14.04.2015, în cauza C-76/14, Manea, CJUE a statuat că, „articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe autovehicule care se aplică autovehiculelor rulate importate cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru și autovehiculelor deja înmatriculate în statul membru respectiv cu ocazia primei transcrieri în același stat a dreptului de proprietate asupra acestora din urmă.”

În lipsa depunerii de către reclamant a tuturor actelor enumerate în mod expres de lege în vederea înmatriculării autovehiculului-identificat în cererea de chemare în judecată, SPCRPCÎV din cadrul Instituției Prefectului Județului SM nu poate efectua în mod legal aceste operațiuni.

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu a fost declarată neconformă sau contrară prevederilor art. 110 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, ori până la declararea acesteia neconformă sau contrară normei comunitare indicate, consideră că legislația română este legală și aplicabilă în speța de față.

Pe de altă parte, pe lângă plata timbrului de mediu, S.P.C.R.P.C.Î.V. SM mai are de analizat și alte condiții de natură juridică sau tehnică privitoare la autoturismul a cărui înmatriculare se solicită. Din acest punct de vedere, instanța nu se poate substitui în atribuțiuni funcționarului public obligat să verifice și să constate îndeplinirea tuturor condițiilor înmatriculării. În al doilea rând, este rolul judecătorului național să refuze aplicarea unor dispoziții naționale contrare Tratatului U.E., competența fiindu-i atribuită exclusiv acestuia. Așa fiind, nu s-ar putea cere funcționarului public de la serviciul înmatriculări să dea și o interpretare jurisdicțională aplicării sau nu a unei dispozițiuni legale naționale, în plină vigoare de la data primirii cererii.

În drept, au fost invocate dispozițiile legale invocate prin prezenta, prevederile art. 483, 488 alin. 1 pct. 3 din noul Cod procedură civilă, art. 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, Ordinul M.A.I. nr. 1501/2006 cu

modificările și completările ulterioare, O.U.G. nr. 195/2002 republicată, cu modificările și completările ulterioare, O.U.G. nr. 9/2013 cu modificările și completările ulterioare.

**Intimata-reclamantă**, prin concluziile scrise, a solicitat respingerea recursului ca nefondat, menținerea sentinței recurate ca legală și temeinică, cu obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată.

**Instanța de recurs, analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate, reține că este nefondat, pentru următoarele considerente:**

În cauză sunt aplicabile prevederilor OUG nr. 9/2013 privind timbrul de mediu, având în vedere că reclamanta a solicitat înmatricularea autoturismului la data de **02.09.2013**.

Potrivit art. 4 din OUG nr. 9/2013, „obligația de plată a timbrului intervine o singură dată, astfel:

a) cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;

b) la reintroducerea în parcul auto național al unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului valoarea reziduală a timbrului, în conformitate cu prevederile art.7;

c) cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autovehicule, taxa pe poluare sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării;

d) cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat în situația autovehiculelor pentru care s-a dispus de către instanțe restituirea sau înmatricularea fără plata taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, taxei pe poluare sau taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule”.

Prin acest mod de reglementare, legiuitorul a stabilit, implicit, și o scutire de la plata timbrului de mediu în situația acelor autovehicule pentru care a fost achitată în trecut taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003 , taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

Acest aspect, al compatibilității unei astfel de reglementări cu dreptul Uniunii Europene, a fost supus analizei Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza Manea C-76/14. E adevărat că au fost suspuse analizei Curții dispozițiile similare cu cele de mai sus din Legea nr. 9/2012 , însă , fiind vorba de dispoziții similare , cele statuate de CJUE se aplică și în privința timbrului de mediu reglementat de OUG nr. 9/2013.

Astfel , în cauza mai sus arătată , Curtea a statuat în sensul că articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul se opune ca statul membru respectiv să scutească de această taxă autovehiculele deja înmatriculate pentru care a fost plătită o taxă în vigoare anterior declarată incompatibilă cu dreptul Uniunii.

Potrivit interpretării date de către CJUE în considerentele deciziei enunțate, taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003 sau taxa pe poluare pentru autovehicule nu pot fi luate în considerare de către legiuitor întrucât ele constituie taxe neconforme dreptului comunitar, și astfel nelegale. Prin urmare, nu se poate stabili o scutire de la plata unei taxe motivat de achitarea în trecut a unei taxe nelegale. Nu are relevanță restituirea taxei de poluare pe calea acțiunii în justiție, întrucât în opinia CJUE, statul trebuie să își îndeplinească obligația pozitivă de a restitui taxele neconforme dreptului Uniunii Europene, însoțite de dobândă, independent de existența sau nu a unei acțiuni în justiție în acest sens.

Or, atât timp cât pe piața națională există autovehicule scutite de la plata taxei pentru emisii poluante, pentru simplul fapt al plății anterior a unei alte taxe nelegale, acestea creează în piață o discriminare a autovehiculelor pentru care plata taxei este obligatorie, determinând cumpărarea de autovehicule din prima categorie, în defavoarea celor pentru care se achită taxa, printre care se regăsesc și autovehicule înmatriculate pentru prima oară în România. Faptul plății

taxei speciale pentru autoturisme sau a taxei pe poluare nu poate determina o astfel de scutire, întrucât cel care a plătit o taxă neconformă dreptului Uniunii Europene poate, în termenul de prescripție, să ceară restituirea ei, chiar și după vânzarea autovehiculului, care tocmai din acest motiv fusese scutit de la plata noii taxe, caz în care se ajunge la situația ca pentru acel autovehicul să nu se achite nici un fel de taxă.

Astfel, CJUE a arătat că scutirea de o nouă taxă a autovehiculelor rulate care au fost supuse taxei în vigoare anterior, declarată ulterior incompatibilă cu dreptul Uniunii, nu poate înlocui restituirea cu dobândă a acestei taxe. „O astfel de scutire a avut ca efect sustragerea de la plata taxei în cauză a primei transcrieri, în perioada pertinentă în cauza principală, a dreptului de proprietate asupra autovehiculelor rulate naționale înmatriculate în România între 1 ianuarie 2007 și 1 ianuarie 2013, în timp ce această taxă a fost percepută invariabil cu ocazia înmatriculării în România, în perioada pertinentă în cauza principală, a autovehiculelor similare provenite din alte state membre. O scutire precum cea în discuție în litigiul principal favorizează astfel vânzarea autovehiculelor de ocazie naționale și descurajează importul unor autovehicule similare”.

Rezultă, așadar, că prin Decizia preliminară pronunțată în data de 14.04.2015 Curtea de Justiție a Comunității Europene în cauza cu numărul C - 76/14 (M M împotriva Instituției Prefectului Bv) a statuat incompatibilitatea Legii 9/2012 în forma în vigoare în perioada 01.01.2013-14.03.2013 cu art. 110 TFUE prin aceea că scutirea de la plata acestei taxe pentru autovehiculele rulate naționale înmatriculate în România care au fost supuse taxei în vigoare anterior, declarată ulterior incompatibilă cu Dreptul Uniunii, nu poate înlocui restituirea cu dobândă a acestei taxe și o astfel de scutire precum cea în discuție favorizează astfel vânzarea autovehiculelor de ocazie naționale și descurajează importul unor autovehicule similare.

Chiar dacă hotărârea dată în cauza MC-76/14 vizează compatibilitatea cu dreptul Uniunii Europene a taxei pe emisii poluante prevăzută de Legea nr. 9/2012, curtea de apel apreciază că cele statuate de CJUE prin această hotărâre sunt pe deplin aplicabile și în cazul timbrului de mediu, întrucât și OUG nr. 9/2013 privind timbrul de mediu conține dispoziții similare cu cele analizate de Curte, din Legea nr. 9/2012.

Pentru ansamblul acestor considerente, în temeiul art. 496 Cod procedură civilă, recursul formulat împotriva sentinței Tribunalului Satu Mare va fi respins ca nefondat.

Fiind în culpă procesuală, în temeiul art. 453 Cod procedură civilă, recurentul va fi obligat la plata sumei de 500 lei, cheltuieli de judecată în favoarea intimătei-reclamante, reprezentând onorariu avocațial, justificat cu chitanța depusă la dosar.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
D E C I D E:**

**Respinge ca nefondat recursul** declarat de recurentul-pârât Prefectului Județului Satu Mare pentru SPCRPCIV SM, date personale în contradictoriu cu intimata-reclamantă M M, date personale, împotriva Sentinței nr. 631/CA din 17.09.2015 pronunțată de Tribunalul Satu Mare, pe care o menține în totul.

**Obligă partea recurentă să plătească părții intimătei reclamante suma de 500 lei cheltuieli de judecată în recurs.**

**DEFINITIVĂ.**

Pronunțată în ședință publică azi, 27 ianuarie 2016.

*PREȘEDINTE,*  
**L B**

*JUDECĂTOR,*  
**I G**

*JUDECĂTOR,*  
**C R**

*GREFIER,*  
**M M**